

Nólsoyingar vóru ovfarnir av sær sjálvum

10–mannafør: *Tað var ikki fyrrenn teir fóru um málstrikuna, at róðrarmenninir umborð á vinnandi bátinum sóu aftur á Havnarbáti*

Nólsoyingar vóru ovurfegnir, tá teir gjørdust greiðir um, at tað hevði eydnast teimum at vinna eystanstevnuróðurin. Á myndini siggjast teir takka hinum bátunum fyri róðurin
Mynd: J. Jacobsen

Tað var stórt brúðleyp í Nólsoy leygarkvøðið. Borðreitt var fyri háltv fjórða hundrad fólku á flakavirk-inum. Lagið var í topp, tí stoltleikin hjá bygdini, tíggjumannafarið Nólsoy-ingurin, fyrr á degnum hevði vunnið hørðu kappingina á Skálafjørðinum. Undir borðhaldinum trinu vinnararnir inn í veitsluskálan. Teir vórðu móttiknir sum tær hetjurnar, sum tær vóru fyri bygðarfólkunum:

– Hetta var eitt fantastiska stórt upplivísi. Bæði at vinna og at koma aftur til Nólsoyar. Bygðin er ikki so stór. Øll kenna seg á onkran hátt knýtt at okkum, sum rógva, og tá vit komu út aftur leygarkvøðið, vóru øll fløgg í bygdini vundin á stong. Soleiðis hevur tað altíð verið í Nólsoy. Kapp-róðurin er so at siga einasta fróttin, sum bygdin luttekur í. Tað verður heilt nógv tosað um kappróður, og tað er ikki frítt, at útvarpsupp-tøkurnar verða spældar um-aftur og umaftur. Nú hava vit fingið kopi at sjónvarps-upptøkuni av róðrinum á Skálafjørðinum leygardagin í sjöstu viku, og tann upp-tøkan verður tað hugt at um-aftur og umaftur.

Tað er formaðurin á vinn-andi tíggjumannafarinum á Skálafjarðarstevnuni, sum vit práta við, Brian Hansen er annar av lærmonnunum. Hann sigur, at í ár høvdu

teir ætlað rættuliga at verið við í kappingini um odda-sessin:

– Vit hava fingið nýggjan bát, og spenningurin hevur verið stórur. A norðoyar-stevnu høvdu vit ætlað okk-um at verið við í stríðnum um fremsta plássið, men ta ferðina gekk tað ikki. Vit hildu sjálvir, at vit vóru í so títítr við árinu í Klaksvík. Á Skálafjørðinum lögdu vit okkum eina við at rógva meiri seigan, og tað eydn-aðist væl, men tað var ikki fyrrenn á sjálvum málinum, at tað gjørdist okkum greitt, at vit høvdu vunnið, sigur Brian Hansen.

Framúr endaspurtur

Í Runavík eru møguleikar-nir framúr góðir at fylgja við í kappróðrinum. Lík-indini vóru av teimum bestu, tí 10–mannaförini, sum avgjørt vístu mest spennandi kappingina, komu skúmandi framvið havnarlagnum. Havnarbát-urin var eina heila bátslongd fremstur, tá tað bara vóru stórt hundrad metrar eftir á mál. Vestmenningar tóktust ikki at hava meiri í sær, Eysturoyingurin var ongan-tíð við í kappingini um fremsta plássið, og tá tað var farið undir endaspurtin bendi einki á, at Nólsoy-ing-urin skuldi vinna.

Men so var tað, at tað í eygunum á teimum, ið stóðu og hugdu ai, tóktist

sum um Havnarbáturin stóð stillur, meðan Nólsoy-ing-ur in so at siga fekk luft undir veingimnar. Á eitt hundrad metrum megnaðu nólsoy-ingin stutt úr málinum, og á málinum var Nólsoy-ingurin eina bátslongd frammanfyri Havnarbátin.

– Tá vit fóru um málið, leyp stýrimaðurin hjá okk-um beinanvegin upp. Tá gjørdist eg greiður yvir, at vit ivaleyst høvdu vunnið. Undir róðrinum sá eg ong-antið Havnarbátin. Eg siti á lærinum, og Havnarbáturin gekk tíðliga so mikið frá okkum, at eg ikki sá aftur á stýrimannin hjá teimum. Tað var ein veldug kensla at finna út av, at hesa ferð vóru tað vit, sum høvdu vunnið, sigur Brian Hansen.

Báturin framúr

Vestmenningurin vann kappróðurin á norðoyar-stevnu, og umborð á Nólsoy-inginum høvdu teir roknað við, at vestmenning-ar fóru at geva teimum størstu mótsþóðuna. Vest-menningurin plagar ikki at koma so sannførandi frá startinum. Heldur plagar tað at vera soleiðis, at teir so at siga koma sníkjandi aftan-frá. Soleiðis var tað eisini á norðoyarstevnu, tá tað var

Vestmenningurin, sum í endaspurtinum tók Havnar-bátin.

Á Skálafjørðinum bendi nógv ta fyrstu lötuna á, at Vestmenningurin fór at vinna. Teir fingi betri start, enn teir ofta plaga at fáa, og so skuldi tað verið lag á manni. Men Vestmenning-urin slapp ongantið framum Havnarbátin og Nólsoy-ingin, og á tí mesta av tvey túsund metra teininum var stóra broytingin tann, at Havnarbáturin stútt og stød-ugt gekk eitt sindur frá hin-um bátunum.

So var tað, at Nólsoy-ingurin gjørdi hol í sjógvin. Endaspurturin hjá teimum var so sannførandi, sum tað sjáldan sést, og á málinum var eingin ivi um, hvør hevði vunnið.

Hetta var fyrsta ferðin síðani á jóansøku í 1991, tá tað varð kappast á Tvøroyri, at Nólsoy-ingurin vann. Í áttati árunum var Nólsoy-ingurin stinnur. Tá vundu teir FM seks ferðir: í 1981, 1982, 1985, 1986, 1988 og í 1989.

– Vit hava gjørt ikki so lítið við venjingina tey seinnu árinu, men tey bæði seinastu árinu hevur ikki verið hugsningur um at taka Eysturoyingin. Vit ásann-aðu, at um vit skuldu hava nakran møguleika, so skuldu vit fáa ein nýggjan bát. Hann fingi vit. A norðoyarstevnu var tað eitt vón-

brot, at tað ikki hilnaðist betur, men hesa ferð smakk-aði sigurin okkum sera væl, sigur Brian Hansen.

Vita hvat tað snýr seg um

Nólsoy er ein lítil bygð. Men kortini eru tað fyri tað mesta nólsoyingar, sum manna 10–mannafarið. All-ir róðrarmenninir uttan tveir eru nólsoyingar. Teir flestu búa og arbeiða í høvuds-staðnum. Nólsoy-ingurin stendur í neystinum hjá róðrarfelagnum á Argjum. Tá teir leygarkvøðið fóru út til Nólsoyar í brúðleyp, har teir vóru heiðraðir sum tær hetjurnar, sum teir kend-ust at vera millum bygða-fólkið, lótu teir bátin vera eftir í neystinum á Argjum.

Sigurin kendist sum krúnan á verkinum eftir eina langa og strævna fyrireik-ingartíð. Nólsoyingar fingi nýggja bátin, sum Sámál Hansen, ið rór við Eystur-oyinginum hevur smíðað, fyrst í februar. Síðani fóru teir at mála, sproyta og gera alt tað, sum skal til, tá ein nýggjur bátur skal gerast klárur. Fyrst í apríl fóru teir undir venjingina við gamla Nólsoy-inginum. 22. apríl flotaðu teir nýggja bátin. Teir vóru ikki við á bygðar-stevnuni á Skála. Í Klaksvík gekk tað ikki so, sum teir høvdu ætlað sær, men á Skálafjørðinum gekk und-an.

jh

Yngd ynskir øllum eitt gott summar

He-hehe